

Goedkeuring van het op 7 Mei 1910 te 's Gravenhage tusschen Nederland en Zwitserland gesloten verdrag.

(213. 1.)

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet (en bijlage) tot goedkeuring van het op 7 Mei 1910 te 's Gravenhage tusschen Nederland en Zwitserland gesloten verdrag nopens overneming van onderdanen en oud-onderdanen.

De toelichtende memorie (en bijlagen), die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 20 Februari 1911.

WILHELMINA.

(213. 2.)

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 7 Mei 1910 te 's Gravenhage tusschen Nederland en Zwitserland gesloten verdrag nopens overneming van onderdanen en oud-onderdanen wettelijke rechten betreft en aan het Rijk geldelijke verplichtingen oplegt;

Gelet op het tweede lid van artikel 59 der Grondwet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Het in afdruk nevens deze wet gevoegd, op 7 Mei 1910 te 's Gravenhage tusschen Nederland en Zwitserland gesloten verdrag nopens overneming van onderdanen en oud-onderdanen wordt goedgekeurd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

De Minister van Justitie,

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

Handelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1910—1911.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse,

désirant régler d'un commun accord le repatriement des citoyens ou sujets de chacun des Etats contractants expulsés du territoire de l'autre Partie, ont nommé à cet effet pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Son Excellence le jonkheer DE MAREES VAN SWINDEREN, son Ministre des Affaires Etrangères;

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

Monsieur CARLIN, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Chacune des Parties contractantes s'oblige de reprendre sur son territoire à la demande de l'autre Partie, ses ressortissants expulsés par cette Partie, soit en vertu d'une sentence judiciaire, soit pour des motifs tirés de la sécurité intérieure ou extérieure de l'Etat, soit encore pour des motifs se rapportant à la police des moeurs ou à la santé publique, soit enfin qu'il s'agisse de personnes qui ne possèdent pas de moyens d'existence suffisants et ne sont pas en mesure de s'en procurer par leur travail.

Ce qui précède s'applique également aux anciens ressortissants de chacune des Parties, tant qu'ils ne sont pas devenus ressortissants de l'autre Partie ou d'un Etat tiers.

L'épouse et les enfants mineurs de l'expulsé, lesquels vivent sous son toit familial, seront repris avec lui, même s'ils ne possèdent pas, ni n'ont jamais possédé la nationalité de la Partie requise, pourvu qu'ils ne soient pas devenus ressortissants de l'Etat requérant ou d'un Etat tiers.

Le présent traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à La Haye aussitôt que faire se pourra.

Il entrera en vigueur le jour de l'échange des ratifications.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé le présent traité en double expédition et y ont apposé leurs cachets.

Fait à La Haye, le 7 mai 1910.

(L.S.) (signé) R. DE MAREES VAN SWINDEREN.

(L.S.) CARLIN.

(213. 3.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De overneming van onderdanen in de gevallen van uitzetting, die het verdrag noemt, is in overeenstemming met het volkenrechtelijk gebruik. Ook oud-onderdanen zullen echter worden overgenomen. Deze bepaling komt in meerdere verdragen van den laatsten tijd voor, wat Nederland betreft in het vestigingsverdrag met Duitschland. In het thans ter sprake zijnd verdrag strekt zij om de ongelijkheid weg te nemen, die ten nadeele van Zwitserland bestaat doordat zijne wetgeving geen verlies van onderdaanschap door langdurig verblijf in het buitenland kent. Ook de overneming van oud-onderdanen is slechts verplicht wanneer dezen worden uitgezet op de in het verdrag genoemde gronden. In één opzicht echter zoude voor de Nederlandsche Regeering een bezwaar bestaan om zich ook tot de over-